

Especisme

Com el tímid reflex de la superfície d'un oceà, de vegades la realitat, a primer cop d'ull, només se'ns presenta de forma aparent. Oculta sota una capa visible, hi descobrim la seva veritable naturalesa i profunditat. I tan sols és, quan ens submergim en ella, que palpem aquella altra realitat desconeguda.

Al nostre món, la realitat dels animals se'ns és també representada en aquestes dues variants d'estats diferents. En l'aparent, mostrat als anuncis de televisió, les vaques pasturen lliurement en monts paradisiacs i ofereixen la seva llet a un granger amable i bon jan. En la segona realitat, l'única per a la majoria, els animals no somriuen, ni juguen, ni ofereixen la seva llet o la seva carn per cortesia a un amic granger, sinó que són perseguits, engabiats, manipulats, torturats i assassinats, condemnats a viure un infern de reixes, ganivets, màquines de tortura, electrodes i botxins.

Un enorme engranatge d'explotació justificat i legitimat per una ideologia concreta: l'Especisme.

L'antiespecisme sorgeix com a enfrontament a aquesta mentalitat i pràctica d'explotació, dominació i submissió vers altres éssers no humans. Significa estar al costat del linx, el llop, o els visons, en comptes de consumir la seva pell, simple mercaderia per la nostra societat capitalista. L'antiespecisme també proposa estar al costat dels arbres que es volen talar i de les espècies que es quedaran sense hàbitat, en comptes de deixar que les constructores i les empreses que gestionaran pistes d'esquí, urbanitzacions, camps de golf o torres elèctriques, facin cada cop més artificial el nostre entorn.

Però, què és l'especisme?

Així com el racisme sentència que existeix una raça superior a les demés, l'especisme considera als humans per damunt de la resta d'animals, negant-los els seus propis interessos i sotmetent les seves vides a les necessitats i capricis de l'ésser humà.

Especisme és, per exemple, que se li doni més importància al caprici innecessari d'una dona rica per tenir un abric de pell, que a la vida i a la llibertat dels animals que van a ser explotats i executats per produir aquell abric.

Especisme és no veure un animal com un individu amb els seus propis interessos i la seva pròpia capacitat de viure la seva vida. És no veure un animal com a subjecte sinó que tan sols com a objecte, com a recurs, matèria que no mereix respecte ni consideració.

Especisme és pensar que els éssers humans som superiors com a conseqüència de la nostra major capacitat intel·lectual, i que la resta d'animals són una mena de màquines que es limiten a percebre i respondre a determinats estímuls.

Antiespecisme és no robar la llibertat a qui té capacitat d'exercir-la. Un ocell o un mico són individus per ells mateixos, amb els seus propis interessos, voluntat, capacitat de moviment, afinitats, preferències, etc. Les persones no som qui per negar i sotmetre als demés als nostres interessos i capricis. Hi ha un món en cada animal, en cada espècie, en cada bosc, ... i nosaltres el destruïm de forma quotidiana, tal i com hem estat globalment educades i sense ni tan sols adonar-nos, ni empatitzar amb el que ens rodeja.

Progrés?

L'especisme és comú a quasi totes les cultures humanes i certament antic, però és amb el desenvolupament modern del capitalisme que dona peu al naixement d'una massacre sense límits. Existia l'explotació animal, però majoritàriament a petita escala i amb l'objectiu de la supervivència.

Avui en dia això ja no és així. Els animals són explotats i assassinats per milions, en quantitats industrials.

El nostre món tendeix a convertir-ho tot en mercaderia, coses que poden comprar-se i vendre's. En la mesura que passen els anys aquesta tendència s'aguditza, tractant les empreses de treure el màxim benefici econòmic de l'explotació dels animals a base de mètodes brutals, fins ara inimaginables. Recolzades en l'avenç imparabile i embogit de la tecnologia, les empreses estan disposades a destrossar la poca llibertat que els queda als animals, artificialitzant la seva natura, jugant fins i tot amb el seu codi genètic.

L'artificialització genètica dels animals és l'últim pas d'un procés que anomenen "progrés" i que fins ara s'ha mantingut en peu per l'acceptació passiva de tots els canvis que se'ns han imposat. Aquest progrés, aquesta evolució de l'estat de les coses que no entén de respecte a la natura ni als animals, ens diu que tot va bé i que cada segle que passa tot està encara millor. Amb aquesta breu exposició pretenem mostrar que almenys per als animals aquesta millora no existeix, i si existeix només pot venir donada per persones que després de veure la realitat que s'amaga rere els murs dels escorxadors, les granges intensives i els laboratoris, optin per no restar en silenci i actuïn. Per tots els mitjans que siguin necessaris.

Autor: Igualdad Animal

Autor: Shreyans Bhansali. CC. flickr.com

Autor: Farm Sactuary. CC. flickr.com